

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738

E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018 ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Μνήμη πάντων των αΰαιώνος θεώ ευαρεστῆσάντων από Αδάμ άχρι και Ιωσήφ Του μνήστορος της Υπεραγίας θεοτόκου· ομοίως και των προφητών και προφητίδων, εξαιρέτως δε Του προφήτου Δανιήλ και των αγίων Τριών παιδων.

Των εν Κρήτη δέκα μαρτύρων. Τα εἰκαίνια της αγίας Του Χριστού μετ'αλης Εκκλησίας, ἡτοι της αγίας Του θεού Σοφίας εν Κωνσταντινουπόλει

ἔτος 11^ον Τεύχος 508

Μήνυμα Χριστουγέννων

Αγαπητοί ενορίτες και εκλεκτοί φίλοι της ενορίας μας,

Όπως κάνουμε κάθε χρόνο αυτές τις άγιες ημέρες, έτσι και φέτος ανάγκη και μάλιστα πατρικής αγάπης προς όλους εσάς, μάς υπαγορεύει να απευθύνουμε τις πιο εγκάρδιες Χριστουγεννιάτικες ευχές και να τις συνοδέψουμε με ανάλογες επίκαιρες και ψυχωφελείς σκέψεις, με σκοπό τη βαθύτερη γνώση και πιο συνειδητή συμμετοχή του πιστού στον εορτασμό της «Μητροπόλεως των Εορτών», κατά Ιερό Χρυσόστομο, όπως είναι η εορτή της κατά Σάρκα Γεννήσεως του Κυρίου και

Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Δύο λοιπόν από τις διάφορες επωνυμίες, που προσδίδονται στο θείο βρέφος της Βηθλεέμ, είναι και οι ονομασίες «Ιησούς» και «Χριστός». Πρόκειται για γνωστούς και θείους χαρακτηρισμούς που συχνά κάνουμε χρήση όλοι. Ωστόσο, νομίζουμε ότι αξίζει μια αναλυτικότερη προσέγγιση, για να δούμε την εννοιολογική τους σημασία, καθώς και την προέλευση τους, γεγονός που θα προσδώσει και την προσωπική ευεργετική προς εμάς ωφέλεια, καθώς παγκοσμίως και επί σειράν πολλών ημερών πριν, μετέχει σημαντικό μέρος των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο του πλανήτη στον εορτασμό αυτής της Εορτής.

Η λέξη «Χριστός», αγαπητοί μας, στη γλώσσα την ελληνική σημαίνει ο χρισμένος ή καλύτερα ο κεχρισμένος δηλαδή ο αλειμμένος με κάτι, προκειμένου αυτός να αναλάβει ένα σημαντικό αξίωμα στο δημόσιο βίο μιας κοινωνίας. Παραδείγματος χάρη, στο εβραϊκό έθνος τότε, ο εκάστοτε βασιλεύς εχρίετο με λάδι στην κεφαλή του και έτσι ελάμβανε το «Χρίσμα» του βασιλέως. Κάτι ανάλογο γινόταν και με τον θρησκευτικό ηγέτη, όπως ο αρχιερεύς, ακόμα και ο ιερεύς. Εν προκειμένω, λοιπόν, και ο Κύριος μας επειδή θα ανελάμβανε το σωτήριο έργο Του, με την ευδοκία του Ουράνιου Πατέρα, έλαβε και το νοερό Χρίσμα από Αυτόν. Εντεύθεν και η ονομασία του Κυρίου μας «Χριστός».

Στο πρόσωπο του Χριστού ενώθηκαν η Θεία και ανθρώπινη φύση χωρίς να υποστούν σύγχυση, ούτε χωρισμό, ούτε τροπή, ούτε διαίρεση. Επειδή, λοιπόν, έχει Θεία και ανθρώπινη φύση, λέγεται Θεάνθρωπος. Και επειδή το έργο που ανέλαβε να φέρει σε πέρας είναι η σωτηρία των ανθρώπων, λέγεται και Ιησούς, που στα Εβραϊκά σημαίνει Σωτήρ. Φανερώνει δε, ταυτόχρονα αυτό το έργο του σαρκωθέντος Λόγου του Θεού, πόση ανάγκη υπήρξε και πόσο δραματική ήταν η κατάσταση του ανθρώπινου γένους, αλλά και πόσο μεγάλη η φιλανθρωπία, ώστε να χρειαστεί παρέμβαση για διάσωση από τον ίδιο τον Δημιουργό Θεό του κινδυνεύοντος ανθρώπου εξ' αιτίας των ολεθρίων επιλογών που έκανε.

Πώς όμως το τελειότερο κτίσμα του Θεού εξέπεσε στη θλιβερή θέση ώστε να έχει ανάγκη ανορθώσεως; Η σάρκωση του Θείου Λόγου τι νόημα και σκοπό έχει ακριβώς για τον εκπεσόντα άνθρωπο και ποιο το περαιτέρω βήμα αιώνιας σημασίας για αυτόν; Εις τα ερωτήματα αυτά δεν θα είχαμε τις ακριβείς και κατανοητές απαντήσεις τόσο σύντομες,

εάν δεν μας τις έδιναν οι άνωθεν φωτισμένοι θεοφόροι πατέρες, όπως ο όσιος Μάξιμος ο ομολογητής, ο οποίος με βάση την Παλαιά Διαθήκη, δίδασκει ότι: ο άνθρωπος ήλθε στην ύπαρξη, δηλαδή εις το «είναι» δύναμι του δημιουργού Λόγου του Θεού, ο οποίος «είπε και εγένετο». Το «είναι» δε αυτό του ανθρώπου, όπως και όλα τα δημιουργήματα, «εποιήθη λίαν καλώς», κυρίως διότι είχε ιδιότητες θεϊκές που περιλαμβάνονται στο «κατ' εικόνα». Αυτό δε με τη σειρά του έδωσε στον άνθρωπο το «αυτοσυνείδητο», το «αυτοελεύθερο» και το «αυτεξούσιο» εκ των οποίων κυρίως το «αυτοελεύθερο» μάς ενδιαφέρει περισσότερο. Διότι με αυτό μπορούσε να έχει την ελευθερία να πράττει ο άνθρωπος ανεμπόδιστα, και από τον Θεό ακόμα, ό,τι ήθελε, πράγμα που τον οδήγησε στην κατάχρηση της ελευθερίας του και να παραβεί τον νόμο του Θεού. Η παράβαση του Θείου νόμου είχε ως αποτέλεσμα την αυτοκαταστροφή του. Ο Πανάγαθος όμως Θεός, δεν άφησε το πλάσμα του σε αυτή τη θέση. Επειδή κανείς άλλος δε μπορούσε να σώσει τον άνθρωπο, ανέλαβε ο ίδιος ο Θεός το έργο της σωτηρίας. Κατέβηκε από τα ύψη της Θείας μεγαλειότητας στα βάθη της ανθρώπινης αθλιότητας και έγινε άνθρωπος, παίρνοντας με την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, σάρκα από τα αγνά αίματα της Παρθένου Μαρίας, γενόμενος Θεάνθρωπος. Αυτή την ενέργεια του Θεανθρώπου Ιησού γιορτάζουμε σήμερα.

Έτσι λοιπόν, ο άγιος Μάξιμος προσδιορίζει αυτό, που προέκυψε ένεκα επιλογής του ελευθέρου ανθρώπου, ως «φευ είναι», δηλαδή «κακώς έχει». Η γέννηση λοιπόν του Ιησού (Σωτήρος) Χριστού (του άνωθεν κεχρισμένου) αποβλέπει διαχρονικά στην επιστροφή του δεινώς πάσχοντος ανθρώπου από το «φευ είναι» εις το «ευ είναι». Και όχι μόνο, αλλά παγιωθέντος σταθερά του «εύ είναι» να βηματίσει ο άνθρωπος μόνος του με την εν Χριστώ ενημέρωση και πρακτική διδαχή προς το «αεί ευ είναι» που σημαίνει το τέλει τέλος του ανθρώπινου προσορισμού, όπως ακούγεται από τον θεϊκό λόγο του Σωτήρος Χριστού αιώνια μακαριότητα ή αλλιώς «η μεταγραφή από την εδώ εκκλησία Του, που είναι η επίγεια βασιλεία του Θεού στη γη, «εις την εν ουρανοίς αιώνια βασιλεία» μετά το τέλος του βίου μας εδώ στη γη.

Με την παρουσία όλων των πιο πάνω, αγαπητοί μας, θαυμάζουμε τη στενογραφία του όσιου Μάξιμου ο οποίος καταχώρησε με τέσσερις μι-

κρές λέξεις, δύο μονοσύλλαβες και δύο δισύλλαβες, όλη την ανθρωπίνη διαδρομή και τραγωδία με όλες τις εναλλαγές από τη δημιουργία του επί της γης μέχρι το αιώνιο μακάριο ή μη τέλος του, λέγοντας μόνο: τα «ευ είναι», το «φευ είναι», το «αεί ευ είναι», ή το «αει φευ είναι» πράγμα που απευχόμαστε. Απορρέει ακόμα και το μήνυμα της εμπιστοσύνης σε εμάς για την ειρήνη, την αγάπη και την αιώνια ελπίδα λόγω παρέμβασης όχι όποιου - όποιου αλλά του Ιησού, του Σωτήρος, του ίδιου του δημιουργού μας, ο οποίος εγγυάται, με την υπακοή τη δική μας στις εντολές Του, την απόκτηση των πιο πάνω αγαθών.

Κάτι ακόμα που φαίνεται και το επισημαίνουμε στην αγάπη σας, αδελφοί μας, είναι ο λόγος της επιλογής του Σπηλαίου και της Φάτνης των α-λόγων ζώων από το σχέδιο του Θεού, ότι δηλαδή μεταπτωτικά είχαμε φτάσει στην αποκτήνωση και για αυτό θα μας συναντούσε στον τόπο διαμονής των ζώων με απόλυτη σιγουριά. Ο λόγος δε που βρεθήκαμε εδώ είναι ο εγωισμός και η υπερηφάνειά μας, τα οποία ταυτόχρονα ο Κύριος καταπολεμά με τη δική Του ταπείνωση και την «ευτέλεια» της γεννήσεώς Του, όπως το ίδιο συμβαίνει και με την αποδοχή της σταυρώσεώς Του από τον ίδιο κατά το τέλος της επίγειας ζωής Του.

Μέσα δε από όλη αυτή τη διαδρομή του Κυρίου, ακούγεται η πρωτάκουστη διδαχή Του. Βλέπουμε επίσης τον πρωτόγνωρο τρόπο της ζωής Του και τέλος αναδεικνύονται τα πρωτοφανή θαύματά Του, επικυρώνοντας με όλα αυτά το κεφάλαιο της ελπίδας σε όλους εμάς. Οι πιστοί ας γνωρίζουμε πού βρίσκεται η ουσία και η αληθινή χαρά των Χριστουγέννων, πού δεν είναι άλλο παρά: Τι δημιουργηθήκαμε; (ευ είναι) Τι επιλέξαμε; (φευ είναι) Ποιος ο σκοπός της Γεννήσεως του Χριστού; Η επάνοδος εις το ευ είναι. Και ποιο το επόμενο βήμα μας, με την εν Χριστώ ζωή, να φτάσουμε στην αιώνια μακαριότητα, δηλαδή στη βασιλεία του Θεού, με το σταθερό απόκτημα του «αεί ευ είναι». Αμήν

Αγαπητοί μας, μεταφέροντες, σε όλους εσάς τις εορτινές ευλογίες και ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Κυρίλλου, παρακαλούμε δεχθείτε και τις προσωπικές ολοκάρδιες και ειλικρινείς ευχές των ιερέων του Ι. Ναού μας και των συνεργατών μας.